

[Pia Kjærsgaard]

befolkningen ønsker den strammet op. Jeg tror, at om man så brugte hele statsbudgettet på det, ville det slå fejl. Befolkningen har en opfattelse, der er sund og rigtig, i modsætning til Folketingets politikeres.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Når man skal lave nogle aktiviteter, hvor folk skal mødes, er det vel ikke så underligt, at nogle af dem er fester, for det er jo sådan nogle steder, mennesker mødes. Det er sådanne steder, mennesker går rundt og udveksler synspunkter, viden og kendskab til hinanden, og derfor kan jeg ikke se, at der er så meget at kritisere ved de arrangementer, der er lavet.

Fru Pia Kjærsgaard vil have, at borgerne selv skal betale. Fremskridtspartiet ynder at rejse land og rige rundt og fortælle, hvor truet den danske kultur er, og i hvor høj grad udlændinge, der kommer til Danmark, er en trussel for danskheden, og samtidig har fru Pia Kjærsgaard den holdning, at man ikke skal støtte dansk kultur eller gøre noget som helst fra Folketingets side for at støtte den. Logikken slår ikke rigtig til.

Jeg må sige til bemærkningen om Goebbelsmetoder, at vi nok har en divergerende opfattelse af, hvem der sådan normalt bruger dem i den politiske debat.

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Kim Behnke, at jeg på intet tidspunkt har talt om at ændre folks mening. Jeg har på intet tidspunkt antydnet, at det skulle være et propagandamaskineri, der skulle komme med de rigtige meninger, men jeg har sagt, ligesom fru Birte Weiss nu siger, at det, vi har brug for, er konkret oplysning, det er facts.

Hver eneste gang der fremkommer klare tal om antallet af udlændinge i Danmark, så slår Fremskridtspartiet ud med armene og siger, at det er propaganda. Så er det Flygtningehjælpen, der bringer propaganda, så er det statsministeren, der bringer propaganda, og så er det justitsministeren, der bruger propaganda. Alle bruger propaganda, fordi de reelle tal er nede på en tredjedel eller en fjerdedel af dem, som Fremskridtspartiet vælter rundt med for at overbevise den danske befolkning om, at der truer store og dødelige farer for den danske kultur. Jeg kan forstå, at alt, hvad der overhovedet kommer på bordet, som går imod fru Pia

Kjærsgaard, vil blive opfattet som propaganda.

Til sidst må jeg sige, at CD ikke har noget internt problem. Det blev løst i lørdags, og det blev løst på en ganske udmærket måde. Men jeg vil også godt sige, at det, at vi har haft en intern diskussion i CD, har gjort, at vi har taget stilling til disse ting, så vi ikke længere stikker hovedet i busken, men er kommet frem på banen og har erkendt, at der er visse holdninger i det danske samfund, som er uforenelige med at være CD'er.

Og det har også ført til denne debat, fordi vi opdagede, hvad det i virkeligheden er, der sker i den politiske sump til højre i det danske politiske spekter.

Birte Weiss (S):

Hvis vi skal tage et realistisk udgangspunkt for debatten her i dag, tror jeg, at vi skal starte med at se i øjnene, at indvandring i større målestok altid har skabt problemer. Sådan har det været op igennem Danmarkshistoren, sådan var det, da polakkerne kom til Lolland-Falster, da kartoffeltyskerne blev tilkaldt for at være med til at opdyrke den jyske hede, da huguenotterne kom til Sønderjylland, og da jøderne kom til storbyerne, bare for at nævne nogle få eksempler. Sådan er det faktisk også alle andre steder i verden, og det er det, uanset om man fører en meget restriktiv udlændingepolitik eller man fører en meget liberal politik.

Derfor er udgangspunktet, hvis vi skal diskutere dette emne ordentligt, at det fremmedartede nu engang skaber usikkerhed, og det er en del af selve forståelsen af, hvad racisme overhovedet er for noget. Det ligger jo sådan, at jo mindre man kender til hinanden, jo større livskraft har myterne. F.eks. gik det blandt lollikerne omkring århundredskiftet for at være ganske vist, at polakkerne – som man sagde, man lagde nemlig tryk på den første stavelse for at vise sin foragt – polakkerne spiste både katte og hunde, og så havde de i øvrigt et sexliv, som en dansk bondeknold ikke engang turde drømme om. Fordi man ikke havde noget med hinanden at gøre, havde myterne en vældig gennemslagskraft. I øvrigt var det også sådan, at selv Stauning, som senere blev Danmarks altfavnende faderskikkelse, ligesom alle andre af den tids politikere også var en lille smule bekymret for de fremmede, så da polak-